Salâvat getirmek

Adana’dan Hülya hanım: “Çevremizde Muhammed isimli şahıslar var. Bazıları bu şahıslara her seslenişte elini kalbinin üzerine koyuyor ve salâvat getiriyor. Bu da görünüşte pek hoş bir manzara oluşturmuyor. Bunun hükmü nedir.?”

Peygamber Efendimiz”in (asm) ismi anılınca salâvat getirmek Allah’ın rahmetine ve Resûlullah’ın (asm) şefaatine mazhar olmaya vesîledir.
Müslüman toplumumuzun, asırlardır çocuklarına Peygamber isimlerinden koymak suretiyle, gönlündeki Peygamber sevgisini, saygısını ve aşkını yaşatmak istemesi de tebrike şâyân bir davranıştır.

Öncelikle, bu yüce isimleri taşıyanların, isimleriyle müsemmâ olmaları için, yani Peygamber (asm) ahlâkını örnek almaları için duâ etmek lâzım. Eğer bu isimlerle onlara seslenirken Hazret-i Muhammed (asm) hatırımıza geliyor ise—isim şahıs ismi olduğundan, getirmemekte bir sorumluluk yoktur, fakat getirmemizde bir sakınca da yoktur—eğer istersek içimizden hasbî olarak salâvat getirebiliriz; fakat elimizi kalbimize koymak, yüksek sesle söylemek, el ve dudak hareketlerimizi etrafımıza hissettirircesine kımıldatmak gibi tavırlar sergilemek doğru değildir. Herşeyden önce niyetimizin hasbiliğine zarar verir.

Müslüman; ibâdetini de, zikrini de, salâvatını da nezâket ve görgüsüyle bütünleştirmelidir. Böylece gücü yettiği kadar ihlâsın yüksek derecelerine ermesi mümkün olur.